

ŠKOLNÍČEK

časopis žáků Základní školy T.G.Masaryka v Pyšelicích

1. číslo / 2016

leden 2016

Všechno nejlepší do dalšího kalendářního roku vám všem přeje Školníček. Ať se ve škole nejen učíte, ale chodíte tam rádi, užijete si i při učení hodně zábavy a totéž přání patří učitelům. Kéž by do školy chodili neméně rádi a na své žáky se těšili. K tomu je třeba hodně tolerance a sebekázně z obou stran. Tak snad to vyjde!!!

V prvním čísle letošního roku se vrátíme k posledním zážitkům minulého roku. Jak to vypadalo ve škole, když už Mikuláš klepal na dveře? Bude na co vzpomínat nebo všechny zážitky překryjí ty nové z vánočních prázdnin? Uvidíme, třeba si je se Školníčkem rádi připomenete.

Ale pozor, nejen zábava, ale i nějaké to opakování před pololetím, aby pak netekly slzy proudem a aby se vysvědčení líbilo alespoň vám, když už ne rodičům.

Rudolfínské setkání

poprvé

V druhé půlce prvního pololetí
přichází ta ohromná novina
«Hudební lekce nebude bez dětí!»
Druháci jedou do Rudolfiny.

Cesta vlakem byla prima,
vystoupili nadšeně,
ať v dešti jim není zima
přesun proběh zrychleně.

Postavičky pana Lady
obklopují domeček.
Pražané si jimi taky
vyzdobili stromeček.

Pak zastávka, šup k orloji,
bez toho to nejde.
Smrtka zase v plné zbroji,
kohopak dnes sejme?

Nutno kouknout, jak v jesličkách
starají se o miminko.
„Já to zvládnou, je mi teplo,
neboj se o mě maminko!”

Ještě kousek cesty,
hned se svléknout v šatně
vždy se chovat hezky,
vzpomínáme matně.

Dvorana ční prázdnotou,
nesmí na ni noha vkročit,
v případech nezbytných jdou
těsně kolem, co chtějí močit.

Beatboxu lze podlehnout,
každý je hned v pohybu.
Z rytmu musí vyplynout,
děti tančí tam i tu.

Po přestávce stěhování
no a zase další lekce.
Nikdo se tu neohání,
na ni, že se mu už nechce.

Závěrečné vystoupení
zúčastněných skupin
všichni byli poučení,
co má vyjít z ústních dutin.

Realita trochu jiná,
nikomu to nevadí.

Atmosféra děti jímá,
po duši je pohladí.

Mikuláš

a jeho parta navštívili pyšelskou školu v roce 2015 už čtvrtého prosince. Onen dobrosrdečný tvor není jen od toho, aby rozdával dárky. Má daleko složitější poslání. Musí se postarat o to, aby se spravedlivě vyplácelo. A tak každý hřích a přestupek byl poznačen Luciferovými muži na tváře nezbedníků. Možná i Mikuláš něco přehlédl, ale určitě ne úmyslně. Po odchodu celé Mikulášovy party zůstaly ve třídách její stopy až do konce vyučování...

Na první pohled docela kamarádská stvoření, ale nenechte se mýlit. Sotva dostali možnost, začali řídit jako v pekle.

Zatímco si mnul Mikuláš starostlivě svůj plnovous, děti seděly jako zařezané a pekelníci se už těšili...

A v jejich pohledech vidíte, že se jen třesou na další příležitost, jak ztrestat malé uličníky.

Že se nic neutají je vidět i na tom, že stopy po návštěvě zůstaly nejen na tvářích dětí, ale taky paní učitelky. Ti, kteří nemají docela čisté svědomí byly označeni. Snaha zlehčovat úsměvem moc nezabrala!

Andělé na vše dohlíželi a hlídali, aby nepřišly do pazourů čertidel ty nepatřičné děti.

Čertík-učeň (vpravo) se rozhodl zůstat ve třetí třídě a pekle dal vale. Hlavnímu pekeľníkovi poslal jen vánoční pozdrav.

A co bylo dál...?

...přece vánoční dílny. Dětem se líbí, přivedou s sebou mnohdy své mladší sourozence, někdy i rodiče a na dvě hodiny se zapojí do vyrábění vánočních ozdob, svícňů, přání, věnců, jmenovek nebo stojánků, kterými si pak zpříjemní jejich domácí prostředí. Některé činnosti jsou zařazeny znovu, protože se dětem moc líbily v minulých dílnách. Většina se obměňuje, aby příchozím nezevšedněla a aby si vyzkoušeli a vyrobili zase něco jiného.

To jsme
přece my!

Skládejte to pořádně,
holky, jinak z toho
nikdy hvězda nebude.

To je dobře, my
děláme srdíčka!

Při výrobě papírových
ozdob se vynalézavosti
meze nekladou.

Jaký si to uděláš,
takový to máš.

Tahle
dílna
je
nejlepší.
Mohla
by být
klidně
místo
výuky.

To strašně
lepší !!!

To bude asi
tím, že je to
lepidlo.

To přece není možné,
abych nepřišla na to,
jak se to dělá ...

Dnes
přijdu
domů
dost
pozdě,
musím
začít už
tady.

Proč bych nebyla
spokojená? Je
snad lepší místo
než u pokladny?

Hlavně se
nezapaltejte
jako já!

A tak si děti nesly domů pěkné
výrobky a dobrou náladu.

A co bude dál...?

Družinka

V družině,
stejně jako ve třídách,
probíhala vánoční výzdoba . Děti se už nemohly dočkat
a tak aspoň vyráběly řetězy a zdobily
stromček.

A takhle nějak to
vypadalo na Štědrý den
u vás doma.

Jan Pohořalý – trubka

Josef Matějka – trubka

Tomáš Bügrer – horna

Václav Bízek – trombon

Martin Pončík - tuba

14.prosince 2015 přijeli pánové žesťového kvintetu Brass Five, aby zpřijemnili předprázdninovou výuku dětem z pyšelské školy.

Tito mistři svého řemesla dokázali upoutat nejen žáčky prvního stupně, kterým hráli skladby z pohádek a seriálů, dětem dobře známé, ale i starší ročníky.

Důležité je, že žáky nejen baví, ale nenápadně je hudebně vzdělávají.

Pánům hudebníkům děkujeme a těšíme se na příští shledání.

Všechny udivilo, když se dověděli, jak jsou drahé některé nástroje. Cena toho největšího se přibližuje k řádu statisců.

Pozornost žáků si vyzkoušel pan Pohořalý, který v celém pořadu povídal o hudbě, skladbách, které hráli a seznamoval posluchače s hudebními nástroji.

Jestli Eliška ze třetí třídy obstála, nevím, ale na jevišti ji to moc slušelo.

Sám voják v poli se jako správný prvňáček nenechal zaskočit žádnou otázkou.

Když se na pódium nahrnula děvčata ze čtvrté třídy, vypadalo to na začátek módní přehlídky, ale pan Pohořalý neztratil hlavu a pěkně je tam vyzpovídal.

Pořad zaujal i nejmenší školáčky. Snad si z koncertu odnesou taky nějaké vědomosti.

Adventní zpívání

Všichni školní obyvatelé ví, že když se jdou zpívat na chodbu koledy, je to už za pár.... Možná proto je slyšet stejně nadšeně zpívat chlapce jako děvčata. Letos doprovázely dětský zpěv kytary dvě. Na jednu hrála paní zástupkyně Linhartová a na druhou pan učitel Marek Vyskočil. Ten taky děti naučil novou koledu. Ale jinak se zpívaly ty notoricky známé. To aby je znali všichni a mohli poslouchat koledy i na obecním úřadu.

Předvánoční florbal

Předvánoční šturmování

Poslední den na sklonku kalendářního roku je v naší škole tradičně věnován sportu a kultuře, tedy vlastně především vánočním tradicím.

Na prvním stupni zpravidla bývá pořádán ve třídách dopoledníček se zpíváním tradičních písní, rozdáváním dárečků a povídáním. Co taky jiného dělat se špunty, kterým již před očima září stromček, když jejich rodiče ještě volno nemají. A tak přesně v tomto duchu proběhl pátek 18. prosince 2015.

Dopledníček a dárečky si ovšem nedají ujít ani slečny a mladí pánové ze druhého stupně. Jenom udržet je celé dopoledne u stromčku jaksi patří někam do žánru sci-fi. A tak se u nás na pyšelské škole tradičně odehraje klání ve florbalu. Tedy vlastně v sokolovně. Kluci, a pokud by o to stály, tak i holky, se na tenhle turnaj připravují obvykle už měsíc dopředu. Nejinak tomu bylo na sklonku roku 2015. Školní parlament podal oficiální žádost k paní ředitelce a ta ráda svolila. Kluci stloukli celkem šest družstev, pan učitel Pátaľ přichystal turnajový rozpis a diplomy (opravdu krásné), od paní ředitelky vymánil prostředky na zakoupení odměn pro nejlepší celky... No a pak do sokolovny nešel, protože některé kolegyně se závažných důvodů nemohly do školy na tento den dostavit a on musel asistovat holkám, kterým se do tam nechtělo, při jejich dopledníčku. Společně s paní učitelkou Křížovou pro ně přichystali vědomostní soutěž. „Kdo myslíš, že vyhrál?“ ptal se po skončení programu s neskrývanou pýchou. „Moje hodňušky,“ čímž jenom potvrdil, že onu laskavou přezdívkou, již ho mezi sebou jeho třída nazývá, si opravdu zaslouží.

Turnaj byl napínavý, bojovalo se na krev. Snad kromě jednoho třísla k žádnému závažnějšímu zranění nedošlo. I ten postižený však s úsměvem odkráčel: „Vono mě to vlastně bolí jen při některých pohybech.“

Na nejvyšším stupínku se umístilo družstvo Vaška Budíka, který také získal titul nejlepšího střelce. Ale o pocty nešlo. Tady se bojovalo podle známého olympijského: „Není důležité se zúčastnit, ale když už tady jsem, tak radši chcípnu, než bych prohrál.“

Když se uklidnily emoce, pádili všichni na oběd – řízek s bramborovým salátem -, který by zřejmě taky nějakou tu medaili zasloužil. No a když už děkujeme, tak určitě si dík zaslouží paní učitelka Slancová, která vpředvečer turnaje nastudovala pravidla a statečně pískala, až se jí tváře nadouvaly.

-pomocný rozhodčí in-

Novodobá technika umožňuje v dnešní době okamžité zpracování výsledků a následné zhotovení diplomů.

Když se dva perou, třetí se směje...

Hráči občas zvolili taktiku – čím větší hromada, tím větší šance, že to do některé branky padne.

Nervozita a napětí panovaly po celou dobu zápasu, natož při rozehrávání. Bylo těžké počkat na písknutí.

Někteří žáci se přišli spíš pobavit, průběh zápasů je očividně nevzrušoval. Možná už byli ovlivněni blízcími se Vánocemi a polemizovali o tom, co jim asi Ježíšek nadělí.

Poslední den

na prvním stupni vypadá trochu jinak. Ve většině tříd si udělají třídní besídku. Někde je za přítomnosti rodičů, jinde jsou děti s učiteli sami. Vybalí si cukroví, nachystají se dárky pro kamarády a volný čas se věnuje nějakým vánočním zvykům, koukání na vánoční pohádku a samotný závěr patří většinou obdarovávání.

Nejuzácnější jsou dárky, které zhotoví děti samy. Ten nejpracnější z druhé třídy vyřezal František a číslo jeho dárku si vytáhla Dorka a měla neskrývanou radost, že se to povedlo zrovna jí.

No posuďte sami!

Betlém čtvrtáků byl přestěhován do okna keramiky, aby si ho prohlédli i ostatní občané Pyšel a všichni opustili školu.